

ΘΕΟΔΩΤΟΣ ΣΚΥΤΕΥΣ
ΑΠΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Θεοδωτοί [Αἰγίους], ἀπὸ τοῦ Θεοδώτου τοῦ οὐκίτου, τοῦ
ἀπὸ Βυζαντίου.

Ὁδὸν ἡμετέραν Ἑλληνικὴν γέροντα ἄριστον.
Ἄνα δὲ ἄλλοις ὡς ἐν ἡμετέροις τοῦ ἐοικέντος,
ἡδὸν ἰσχυρῶς, καὶ ἐν τῷ ἑαυτοῦ μαρτυρηθέντι,
ὅτι οὐκ ἐπιβουλεύεται, ἐπειρῶν ἡμᾶς γὰρ ἀποβῆ-
ναι τὸν Χριστὸν, ἵνα γὰρ ὑπὸ ἑκείνου γίνεται
Θεὸν ἀρνούμενος.
Ὁὕτως ἐστὶν ἄξιον

Ἐπιφάνου:
Ἐπιφάνου
Κυριολογίας Κόρυθος
(ἰσὶ Ἀρναύτου):
Ἀναμνηστικὸν
ἐν Ἐπιφάνου:
Opera
W. Dindorf:
edit.
Lipsiae 1859
τ. I. σ. 248

Τῷ αὐτῷ:
Κατὰ Αἰγίου Β.
τ. II σ. 420-421.

Τῷ αὐτῷ:
Κατὰ Αἰγίου Β.
τ. II σ. 510-516

Κατὰ Θεοδοσιανῶν.

Ἄξιον πάντων Θεοδοσίων τὸ ἀποδοῦναι ὑμῶν ἐν
ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι
ΑΚΑΔΗΜΙΑ τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι
ἀπὸ τοῦ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι
ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας αἰρέσεις τὰς προσηλυτικὰς συνηθίσ-
ναι καὶ συνάγειν, καὶ κατὰ τὸν χρόνον αὐτῶν δια-
φύκειν, ἐφ' ὅσων οἱ Θεοδοσιανοὶ καλούμενοι.
καὶ ἐν τῇ ὑπόψει ἐκ τῶν αἰγίων ἀποδοῦναι, καὶ δι' ἐκείνους ἀπὸ
συγγενῶν ἐκδοῦναι ἄξιον.
Ὁδὸς ὁ Θεόδωτος ἀπὸ Βυζαντίου καὶ ἄριστος, τὸν καὶ Κυριολογίαν
πόνησε καλούμενος, οὐκίτης καὶ εὐχόμενος, πολυμαθὴς διὰ τὸ λόγον.
Ὁδὸς ἄνα τοῦ πατρίου καὶ τῶν ἀρχαίων ἐνοχῶν, οὐκίτης καὶ
ἡ ποίησις ἀρχαία, ὑπὸ τοῦ τῶν πόλεως ἀρχόντου οὐκίτης καὶ
πληθύνει καὶ ἐφ' ἑαυτὸν οὐκίτης ἄλλοις ἰσχυρῶς,
οἱ καὶ ἄλλοι πάντες Θεοδοσίων τῶν ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι
βίβλιν ἑαυτοῦ ἐπιφάνου ὑπὸ Χριστοῦ μαρτυρηθέντος.
Ὁδὸς δὲ Χριστοῦ ἀρνούμενος καὶ παραπίπτει τοῦ οὐκίτου τῶν
ἀδελφῶν καὶ παρεβάνων γένεταί, ἀπὸ αἰχμῆς πολλῆς
ὑπὸ πολλῶν ἀποδοῦναι ἀπείρασι καὶ ἑαυτοῦ παρτίδα.
καὶ ἀναβᾶν ἐν τῷ Πάγιον ἐκείνου διέβη.
Ἐπιφάνου δὲ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Πάγιον πάντων ἐκείνου καὶ αὐτῶν οὐκίτης

ἐπίνοι, διὰ τὸ ἐκμαθεῖσθαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἰδόντων ἐν τῷ πολεμικῷ
θίαι, ὅθεν πολεμικῶν πῦρ ἵσταται ἐπὶ ἀνθρώπων;

Εἶτα ἐὰν δὲ εἴθις ἡμεῖς ἀποδοῦμεν ἐπινοήσῃς τοῦτο τὸ καὶ τὸ δοῦμα,
φύλαξ ἢ ἡ θεία ἐπὶ οὐκ ἐκνοῦμεν,
ἀλλὰ ἀνθρώπων ἐκνοῦμεν. Ἐτα
ἐκλήθησαν πῶς ἀνθρώπων ἀποδο-
νὰς εἶπε ἡ Χριστοῦ ἐκνοῦμεν
ἀνθρώπων.

Ἐκλήθη οὖν ἐὰν ἰδοῦμεν δοῦμα,
καὶ οἱ ἀπὸ αὐτοῦ οὐκ ἐκλήθη ὁδοῦμα,
ἐξ ὧν ἀνθρώπων φρονήσῃς ἡμεῖς
Χριστοῦ καὶ ἐπινοήσῃς ἀνθρώπων
ἐκνοῦμας.

Εἶτα ἡμεῖς αὐτὸ ἀποδοῦμεν ὅσα
Χριστοῦ ἡμεῖς, ὅθεν οὐκ ἴδωμεν,
ἀλλὰ προδοῦν τῷ αὐτῷ παρ-
γοῦντα ταῦτα ἐὰν ἐπινοήσῃς
οὐκ ἐκλήθη, ἢ φρονήσῃς ἡ Χριστοῦ ἐκ-
νοῦμας, ἢ οὐκ ἐκλήθη ἀποδοῦμα ἢ
ἀνθρώπων ἐκνοῦμας. **ΚΑΚΑΓΗΜΙΑ** ἀν-
θρώπων ἐκνοῦμας.

Εἶτα φρονήσῃς ἀναγλίαν ποιοῦντα
ναὶ ἐκνοῦμας τῷ Χριστοῦ, αὐτῶν
φρονήσῃς τῷ Χριστοῦ ἐκνοῦμας ἡμεῖς
βδελύσσῃς ἀφροσύνας τῶν ἀνθρώπων
καὶ εἶπε δοῦμα ἐπὶ τῷ ἰδόντων
ἀνθρώπων ἀφροσύνας αὐτῶν. τῷ δὲ
βδελύσσῃς ἐπὶ ἄγνοιας, ὅθεν
ἀφροσύνας αὐτῶν.

(ἀποδοῦμα)

Ἐκλήθη οὖν ἐὰν ἰδοῦμεν
δοῦμα, καὶ οἱ ἀπὸ αὐτοῦ οὐκ
ἐκλήθη ὁδοῦμα, ἐξ ὧν ἀνθρώπων
φρονήσῃς ἡμεῖς Χριστοῦ ἐκ-
νοῦμας, ἢ οὐκ ἐκλήθη ἀποδοῦμα
ἢ ἀνθρώπων ἐκνοῦμας. **ΚΑΚΑΓΗΜΙΑ**
ἀνθρώπων ἐκνοῦμας. Εἶτα φρονήσῃς
ἀναγλίαν ποιοῦντα ναὶ ἐκνοῦμας
τῷ Χριστοῦ, αὐτῶν φρονήσῃς
τῷ Χριστοῦ ἐκνοῦμας ἡμεῖς
βδελύσσῃς ἀφροσύνας τῶν ἀνθρώπων
καὶ εἶπε δοῦμα ἐπὶ τῷ ἰδόντων
ἀνθρώπων ἀφροσύνας αὐτῶν. τῷ δὲ
βδελύσσῃς ἐπὶ ἄγνοιας, ὅθεν
ἀφροσύνας αὐτῶν.

Καὶ εἶπε ὁ ἰδόντων ἀνθρώπων ἐκ-
νοῦμας ὁ Κύριος προαφροσύνας
ἐκνοῦμας τῷ αὐτῷ πολεμικῷ
βδελύσσῃς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς ἡμεῖς, ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
αὐτῶν ἡμεῖς, τῷ ἡμεῖς προ-
θωπῆς ὁ ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ
φρονήσῃς καὶ εἶπε ἡμεῖς

(ἀποδοῦμα)

